

er kun, at vi har anbefalet til den højtærede Ministers Overvejelse, hvorvidt der muligvis kunde gøres noget paa dette Omraade, særlig med Hensyn til Anmeldelsespligt for Mellemmændene og Kontrol med dem.

Schovelin: Den højtærede Finansminister bemærkede til mig, at der var nogen Inkonsekvens i — saaledes forstod jeg ham —, at jeg ud fra mit almindelige Synspunkt var gaaet med til en Forhøjelse af Emissionsstemplet paa Aktier. Men den højtærede Minister maa have overhørt, at jeg ogsaa har ytret Betænkelighed ved dette Forslag og i det hele kun gik med til det for derved ogsaa at faa Ram paa Andelsbeviser, altsaa ikke alene saadanne Beviser, som er udstedte af Selskaber med begrænset Ansvar, men ogsaa saadanne, som er udstedte af Selskaber med ubegrænset Ansvar. Lad mig samtidig gøre den Bemærkning til den ærede Ordfører (N. Neergaard), at det selvfølgelig er mig velbekendt, at saaledes som Stempelloven er affattet, er det et Hovedtræk i Loven — han brugte det Udtryk, og det kan man meget vel bruge —, at Andelsbeviser behandles noget anderledes end Aktier, men det staar for mig som en Urimelighed og som noget, man maa se at komme bort fra, det er Resterne af den gamle Betragtningssmaade, at Andelselskaber er uskyldige Selvhjælpsselskaber, som man paa alle Maader skal tage lempeligt paa. Det var forhaabentlig den sidste Gang, hvor der har været taget fagkyndigt paa disse Tilfælde, at man har fastholdt denne sikkert fuldkommen forældede Betragtningssmaade. Med den Vækst og Udvikling, som Andelsvæsenet har haft i den senere Tid, er Andelselskaberne blevet rent forretningsmæssige Foretagender, hvoraf adskillige netop har tjent store og gode Penge under Krigen, og derfor forekommer det mig i høj Grad rimeligt, at de kommer til at betale noget ved denne Lejlighed, hvor man i det hele søger at faa fat paa dem, der har tjent ekstra, og paa den anden Side forekommer det mig lige saa urimeligt, at man netop vil holde dem udenfor ved denne Lejlighed.

Angaaende Ændringsforslag Nr. 21, hvor Udvalget foreslaar, at Blankethæfterne ikke længere skal kunne udleveres til Tilsynsmanden, men kun paa Begæring indsendes til vedkommende Tilsynsmyndighed, udtalte den højtærede Finansminister, at hvis Lovforslagets oprindelige Bestemmelse skulde have kunnet tillade,

at vedkommende Tilsynsmand lod disse Hæfter flyde omkring i Finansministeriet, saa at uvedkommende fik Adgang til at se dem, uvedkommende, hvem det vilde interessere særdeles at følge Spekulationsbevægelserne paa Børsen og se, hvem der havde spekuleret o. s. v., kunde dette ogsaa finde Sted, som Loven efter Udvalgets Ændringsforslag vilde komme til at se ud. Saaledes lød den højtærede Finansministers Udtalelse. Deri tror jeg imidlertid, han har Uret, thi Finansministeriet vil ikke — det tænker jeg mig i hvert Fald —, blot fordi en Tilsynsmand kommer og siger: Nu kunde jeg have Lyst til at se Blankethæfterne, indlade sig paa at forlange, at faa dem indsendt. Ved Ændringen er paa overordentlig klar og tydelig Maade understreget, at Indsendelsen kun er det usædvanlige. Den højere Embedsmand vil sige: Hvad skal denne Indsendelse til? Er der nogen Grund dertil? Naar derimod det unge Menneske har den diskretionære Myndighed uden videre, naar det passer ham at tilfredsstille sin Vide lyst, at forlange Blankethæfterne udleveret, er der helt anderledes Fare for Indiskretion. Den højtærede Finansminister maa derfor have mig undskyldt; jeg betragter Ændringsforslaget — og jeg tror med Rette — som en meget betydningsfuld Ændring, som en afgørende Forbedring af Lovforslaget, en af de meget faa Forbedringer. (*Finansministeren* [Brandes]: Som jeg selv har foreslaaet!). Paa Udvalgets Foranledning, ja. Lad os ikke hænge os i disse Formalia; det var paa Grund af den Kritik, der fremkom, at Forslaget blev stillet. Det, Finansministeren har foreslaaet, findes i Lovforslaget, det er Ministerens egentlige Villie, det, han gerne havde villet gennemføre, men ikke har kunnet faa gennemført.

Den højtærede Finansminister sagde til mig, at naar han som Finansminister ikke behagede mig, var det vist, fordi det overhovedet var vanskeligt at finde nogen Finansminister, der kunde behage mig, uden een. Dertil vil jeg bemærke, at fordi man ikke synes saa godt om den nuværende Finansminister, er det en temmelig vidtgaaende Slutning at sige, at der kun skulde være et eneste Menneske i Verden, der kunde være en bedre Finansminister; jeg kan forsikre den højtærede Finansminister, at jeg kunde tænke mig Tusinde, der kunde være bedre.

Finansministeren sagde dernæst, at jeg var fortrydelig over, at der ikke var mødt tilstrækkelig mange for at høre mig.